

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและ
ความปลอดภัยในการจัดการกากกัมมันตรังสี

อารัมภบท	๑
ภาค ๑ วัตถุประสงค์ คำนิยาม และขอบเขตการใช้	๓
ข้อ ๑ วัตถุประสงค์	๓
ข้อ ๒ คำจำกัดความ	๓
ข้อ ๓ ขอบเขตการใช้	๖
ภาค ๒ ความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว	๖
ข้อ ๔ ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป	๖
ข้อ ๕ สถานประกอบการที่มีอยู่	๗
ข้อ ๖ พื้นที่ตั้งของสถานประกอบการที่ได้รับการเสนอ	๗
ข้อ ๗ การออกแบบและก่อสร้างสถานประกอบการ	๘
ข้อ ๘ การประเมินความปลอดภัยของสถานประกอบการ	๘
ข้อ ๙ การดำเนินการสถานประกอบการ	๙
ข้อ ๑๐ การขจัดเชื้อเพลิงใช้แล้ว	๑๐
ภาค ๓ ความปลอดภัยในการจัดการกากกัมมันตรังสี	๑๐
ข้อ ๑๑ ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป	๑๐
ข้อ ๑๒ สถานประกอบการที่มีอยู่และการปฏิบัติที่ผ่านมา	๑๑
ข้อ ๑๓ พื้นที่ตั้งของสถานประกอบการ	๑๑
ข้อ ๑๔ การออกแบบและก่อสร้างสถานประกอบการ	๑๒
ข้อ ๑๕ การประเมินความปลอดภัยของสถานประกอบการ	๑๒
ข้อ ๑๖ การดำเนินการสถานประกอบการ	๑๓
ข้อ ๑๗ มาตรการสถาบันหลังการปิดสถานที่ขจัด	๑๔

ภาค ๔	ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป.....	๑๔
ข้อ ๑๘	มาตรการปฏิบัติให้เป็นไปตาม.....	๑๔
ข้อ ๑๙	กรอบกฎหมายและการกำกับดูแล.....	๑๔
ข้อ ๒๐	หน่วยงานกำกับดูแล.....	๑๕
ข้อ ๒๑	ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต.....	๑๕
ข้อ ๒๒	ทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางการเงิน.....	๑๖
ข้อ ๒๓	การประกันคุณภาพ.....	๑๖
ข้อ ๒๔	การป้องกันรังสีระหว่างการดำเนินการ.....	๑๖
ข้อ ๒๕	การเตรียมความพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน.....	๑๗
ข้อ ๒๖	การเลิกดำเนินการ.....	๑๗
ภาค ๕	บทบัญญัติอื่น ๆ.....	๑๘
ข้อ ๒๗	การเคลื่อนย้ายข้ามแดน.....	๑๘
ข้อ ๒๘	ต้นกำเนิดรังสีชนิดปิดผนึกที่เลิกใช้งานแล้ว.....	๑๙
ภาค ๖	การประชุมของภาคีสถัญญา.....	๒๐
ข้อ ๒๙	การประชุมเตรียมการ.....	๒๐
ข้อ ๓๐	การประชุมพิจารณาทบทวน.....	๒๐
ข้อ ๓๑	การประชุมวิสามัญ.....	๒๑
ข้อ ๓๒	การรายงาน.....	๒๑
ข้อ ๓๔	รายงานสรุป.....	๒๓
ข้อ ๓๕	ภาษา.....	๒๓
ข้อ ๓๖	ความลับ.....	๒๓
ข้อ ๓๗	ฝ่ายเลขานุการ.....	๒๔
ภาค ๗	ความขัดแย้งและบทบัญญัติอื่น.....	๒๕
ข้อ ๓๘	การแก้ไขข้อพิพาท.....	๒๕

ข้อ ๓๙	การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง การภาคยานุวัติ	๒๕
ข้อ ๔๐	การมีผลใช้บังคับ	๒๖
ข้อ ๔๑	การแก้ไขอนุสัญญา	๒๖
ข้อ ๔๒	การบอกเลิก	๒๗
ข้อ ๔๓	ผู้เก็บรักษา	๒๗
ข้อ ๔๔	ตัวบทที่ถูกต้อง	๒๘

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและความปลอดภัยในการจัดการกากกัมมันตรังสี

อารัมภบท

ภาคิอนุสัญญา

- (๑) ยอมรับว่า การเดินเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ก่อให้เกิดเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีและการใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์ด้านอื่น ๆ ก่อให้เกิดกากกัมมันตรังสีเช่นกัน
- (๒) ยอมรับว่า วัตถุประสงค์เพื่อความปลอดภัยเดียวกันใช้กับทั้งการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี
- (๓) ยืนยันอีกครั้งถึง ความสำคัญต่อประชาคมโลกเพื่อประกันว่า การปฏิบัติที่ถูกต้องได้รับการวางแผนและนำไปใช้เพื่อความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี
- (๔) ยอมรับความสำคัญของการแจ้งต่อสาธารณะถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี
- (๕) ประารถนาที่จะส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ที่มีประสิทธิภาพทั่วโลก
- (๖) ยืนยันอีกครั้งว่า ความรับผิดชอบสูงสุดในการประกันความปลอดภัยของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีตกอยู่กับรัฐ
- (๗) ยอมรับว่า คำนิยามของนโยบายวัฏจักรเชื้อเพลิงขึ้นอยู่กับรัฐ บางรัฐเห็นว่าเชื้อเพลิงใช้แล้วเป็นทรัพยากรอันมีค่าที่อาจได้รับการแปรสภาพ ส่วนรัฐอื่นเลือกที่จะขจัดเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๘) ยอมรับว่า เชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีที่ไม่รวมอยู่ในอนุสัญญาปัจจุบันเนื่องจากอยู่ในโครงการทางทหารหรือการป้องกันประเทศ ควรได้รับการจัดการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุในอนุสัญญานี้
- (๙) ยืนยันถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อยกระดับความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีผ่านกลไกทวิภาคีและพหุภาคี และผ่านอนุสัญญาที่ส่งผลจงใจนี้

(๑๐) คำนึงถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุดและของรัฐที่เศรษฐกิจอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน และถึงความจำเป็นในการสนับสนุนกลไกที่มีอยู่เพื่อช่วยให้ประเทศเหล่านั้นปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ที่ระบุในอนุสัญญาที่ส่งผลจงใจนี้ได้

(๑๑) เชื่อว่า กากกัมมันตรังสีควร トラบเท่าที่สอดคล้องกับความปลอดภัยของการจัดการวัสดุ เช่นว่านั้น ได้รับการจัดในรัฐที่กากนั้นเกิดขึ้น และในขณะเดียวกันยอมรับว่า ในบางสถานการณ์ การจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพอาจได้รับการสนับสนุนผ่านข้อตกลงระหว่างภาคีอนุสัญญาเพื่อใช้สถานประกอบการในหนึ่งในภาคีเพื่อประโยชน์ของภาคีอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกากนั้นเกิดจากโครงการร่วม

(๑๒) ยอมรับว่ารัฐใด ๆ มีสิทธิห้ามการนำเข้ามาในอาณาเขตตนซึ่งเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีจากต่างรัฐ

(๑๓) คำนึงถึงอนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ (ค.ศ. ๑๙๕๔) อนุสัญญาว่าด้วยการแจ้งอุบัติเหตุทางนิวเคลียร์โดยเร็ว (ค.ศ. ๑๙๘๖) อนุสัญญาว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือในกรณีอุบัติเหตุทางนิวเคลียร์หรือเหตุฉุกเฉินทางรังสี (ค.ศ. ๑๙๘๖) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ (ค.ศ. ๑๙๘๐) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ค.ศ. ๑๙๙๔) และตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๔) คำนึงถึงหลักการต่าง ๆ ที่อยู่ใน “มาตรฐานความปลอดภัยพื้นฐานระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันรังสีชนิดก่อกอไอออนและสำหรับความปลอดภัยของต้นกำเนิดรังสี” (ค.ศ. ๑๙๙๖) ที่ได้รับการสนับสนุนจากหลายหน่วยงาน และมาตรฐานความปลอดภัยของทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศเรื่อง “หลักการจัดการกากกัมมันตรังสี” (ค.ศ. ๑๙๙๕) และมาตรฐานสากลที่มีอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในการขนส่งวัสดุกัมมันตรังสี

(๑๕) ระลึกถึงบทที่ ๒๒ ในแผนปฏิบัติการ ๒๑ ของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ณ กรุงรีโอเดจาเนโร ที่เห็นชอบในปี ค.ศ. ๑๙๙๒ ที่ยืนยันอีกครั้งถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการจัดการกากกัมมันตรังสีอย่างปลอดภัยและไม่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม

(๑๖) ยอมรับความปรารถนาที่จะเสริมสร้างระบบการควบคุมระหว่างประเทศที่ใช้โดยเฉพาะกับวัสดุกัมมันตรังสีที่อ้างถึงในข้อ ๑(๓) ของอนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนและการกำจัดซึ่งของเสียอันตราย (ค.ศ. ๑๙๘๙)

ได้ตกลงกันดังนี้

ภาค ๑ วัตถุประสงค์ คำนิยาม และขอบเขตการใช้

ข้อ ๑ วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้คือ

(๑) เพื่อให้บรรลุและคงไว้ซึ่งความปลอดภัยระดับสูงทั่วโลกในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี โดยการยกระดับมาตรการระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงความร่วมมือที่เหมาะสมทางเทคนิคในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัย

(๒) เพื่อประกันว่า ในทุกขั้นตอนของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีนั้น มีการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้บุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม ได้รับการปกป้องจากผลกระทบอันเป็นอันตรายของรังสีชนิดก่อก่อไอออน ในปัจจุบันและอนาคต ในลักษณะที่บรรลุถึงความต้องการและปณิธานของชั่วรุ่นปัจจุบัน โดยไม่บั่นทอนความสามารถของชั่วรุ่นอนาคตในการบรรลุความต้องการและปณิธานของตน

(๓) เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่มีผลกระทบจากรังสีและเพื่อบรรเทาผลกระทบดังกล่าวหากเกิดขึ้น ระหว่างขั้นตอนใด ๆ ของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๒ คำจำกัดความ

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

(เอ) “การปิด” หมายถึง ความสำเร็จในทุกการดำเนินการ ณ เวลาหลังจากการจัดวางเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีในสถานที่ขจัด การนี้รวมถึงงานวิศวกรรมขั้นสุดท้ายหรืองานอื่นที่จำเป็น เพื่อให้สถานที่นั้นอยู่ในสภาพที่จะปลอดภัยในระยะยาว

(บี) “การเลิกดำเนินการ” หมายถึง ทุกขั้นตอนที่นำไปสู่การปลดสถานประกอบการนิวเคลียร์ เว้นแต่สถานที่ขจัด ออกจากการกำกับดูแล ขั้นตอนเหล่านี้รวมถึงกระบวนการขจัดการปนเปื้อน วัสดุกัมมันตรังสีและการรื้อถอน

(ซี) “การระบายทิ้ง” หมายถึง การปล่อยวัสดุกัมมันตรังสีที่เป็นของเหลวหรือก๊าซจากสถานประกอบการทางนิวเคลียร์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลระหว่างการค้าดำเนินการปกติออกสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการปฏิบัติโดยชอบ โดยมีการวางแผนและควบคุม และอยู่ภายใต้ขีดจำกัดตามที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด

(ดี) “การขจัด” หมายถึง การนำเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีไปจัดวางไว้ในสถานที่เหมาะสม ด้วยความตั้งใจที่จะไม่นำเอากลับออกมาอีก

(อี) “ใบอนุญาต” หมายถึง การให้อำนาจ การอนุญาต หรือการรับรองใด ๆ จากหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อกระทำการใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสี

(เอฟ) “สถานประกอบการทางนิวเคลียร์” หมายถึง สถานประกอบการของพลเรือนและที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์เครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการนั้น ซึ่งผลิต แปรสภาพ ใช้งาน จัดการ จัดเก็บ หรือจัดวัสดุกัมมันตรังสี ถึงขนาดที่ต้องมีข้อพิจารณาด้านความปลอดภัย

(จี) “ช่วงเวลาการดำเนินการ” หมายถึง ช่วงเวลาระหว่างที่มีการใช้งานสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในกรณีของสถานที่ขจัด ช่วงเวลาจะเริ่มเมื่อได้มีการจัดวางเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีในสถานที่นั้นเป็นครั้งแรก และสิ้นสุดเมื่อมีการปิดสถานที่นั้น

(เอช) “กากกัมมันตรังสี” หมายถึง วัสดุกัมมันตรังสีในรูปก๊าซ ของเหลว หรือของแข็ง ซึ่งไม่มีการใช้งานต่อไป โดยภาคีอนุสัญญาหรือโดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวได้รับการยอมรับโดยภาคีอนุสัญญา และซึ่งได้รับการกำกับดูแลในฐานะกากกัมมันตรังสีโดยหน่วยงานกำกับดูแลภายใต้กรอบกฎหมายและการกำกับดูแลของภาคีอนุสัญญา

(ไอ) “การจัดการกากกัมมันตรังสี” หมายถึง ทุกกิจกรรม รวมทั้งกิจกรรมการเลิกดำเนินการ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแล การเตรียมบำบัด การบำบัด การปรับสภาพ การเก็บรักษา หรือการขจัดกากกัมมันตรังสี แต่ไม่รวมถึงการขนย้ายนอกสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ อาจเกี่ยวข้องกับการระบายทิ้งด้วย

(เจ) “สถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี” หมายถึง สถานประกอบการหรือสถานที่ตั้งใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดการกากกัมมันตรังสี รวมถึงสถานประกอบการทางนิวเคลียร์ที่อยู่ระหว่างการเลิกดำเนินการ เฉพาะกรณีที่ภาคีอนุสัญญากำหนดให้สถานประกอบการนั้นเป็นสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี

(เค) “หน่วยงานกำกับดูแล” หมายถึง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานที่ได้รับอำนาจตามกฎหมายจากภาคีอนุสัญญาในการกำกับดูแลความปลอดภัยด้านใด ๆ ของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสี รวมไปถึงอำนาจในการออกใบอนุญาต

(แอล) “การแปรสภาพ” หมายถึง ขั้นตอนหรือการดำเนินการที่มีวัตถุประสงค์ในการสกัดไอโซโทปรังสีจากเชื้อเพลิงใช้แล้วสำหรับการใช้งานต่อไป

(เอ็ม) “ต้นกำเนิดรังสีชนิดปิดผนึก” หมายถึง วัสดุกัมมันตรังสีที่ได้รับการปิดผนึกอย่างถาวรในปλοทัม หรือการเชื่อมยึดติดกันอย่างแน่นหนา และอยู่ในรูปของแข็ง เว้นแต่ชิ้นส่วนเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องปฏิกรณ์

(เอ็น) “เชื้อเพลิงใช้แล้ว” หมายถึง เชื้อเพลิงนิวเคลียร์ที่ผ่านการได้รับรังสีในแกนเครื่องปฏิกรณ์ และได้รับการถอดออกจากแกนเครื่องปฏิกรณ์อย่างถาวร

(โอ) “การจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว” หมายถึง ทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหรือการเก็บรักษาเชื้อเพลิงใช้แล้ว เว้นแต่การขนย้ายนอกสถานที่ตั้ง ทั้งนี้ อาจเกี่ยวข้องกับการระบายทิ้งด้วย

(พี) “สถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว” หมายถึง สถานที่ประกอบการหรือสถานที่ตั้งใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว

(คิว) “รัฐปลายทาง” หมายถึง รัฐซึ่งมีการวางแผน หรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนสิ้นสุดที่รัฐนั้น

(อาร์) “รัฐต้นทาง” หมายถึง รัฐซึ่งมีการวางแผน หรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนเริ่มต้นขึ้นที่รัฐนั้น

(เอส) “รัฐทางผ่าน” หมายถึง รัฐใด ๆ เว้นแต่รัฐต้นทางหรือรัฐปลายทาง ซึ่งมีการวางแผน หรือมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนผ่านอาณาเขตของรัฐนั้น

(ที) “การเก็บรักษา” หมายถึง การเก็บเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีในสถานที่ซึ่งจำกัดการแพร่กระจายของวัสดุกัมมันตรังสีได้ ด้วยความตั้งใจที่จะนำเอากลับออกมาอีก

(ยู) “การเคลื่อนย้ายข้ามแดน” หมายถึง การส่งเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีจากรัฐต้นทางไปยังรัฐปลายทาง

ข้อ ๓ ขอบเขตการใช้

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้เพื่อความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วเมื่อเชื้อเพลิงใช้แล้วเกิดจากการดำเนินการเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ของพลเรือน เชื้อเพลิงใช้แล้วที่อยู่ในสถานประกอบการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการแปรสภาพไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตอนุสัญญานี้ เว้นแต่ภาคีอนุสัญญาประกาศให้การแปรสภาพเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
๒. อนุสัญญานี้ยังให้ใช้เพื่อความปลอดภัยของการจัดการกากกัมมันตรังสีเมื่อกากกัมมันตรังสีเกิดจากการใช้งานของฝ่ายพลเรือน อย่างไรก็ตาม อนุสัญญานี้ไม่ครอบคลุมถึงกากที่ประกอบด้วยวัสดุกัมมันตรังสีที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและกากที่ไม่ได้เกิดจากวัฏจักรเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ เว้นแต่กากนั้นประกอบด้วยต้นกำเนิดรังสีชนิดปิดผนึกที่ไม่ใช้แล้วหรือได้รับการประกาศให้เป็นกากกัมมันตรังสีเพื่อวัตถุประสงค์ตามอนุสัญญานี้โดยภาคีอนุสัญญา
๓. อนุสัญญานี้ไม่ใช้กับความปลอดภัยของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีภายในโครงการทหารหรือโครงการป้องกันประเทศ เว้นแต่ได้รับการประกาศให้เป็นเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีเพื่อวัตถุประสงค์ตามอนุสัญญานี้โดยภาคีอนุสัญญา อย่างไรก็ตาม อนุสัญญานี้ให้ใช้กับความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีจากโครงการทหารหรือโครงการป้องกันประเทศ ถ้าและเมื่อวัสดุเหล่านั้นได้รับการย้ายเป็นการถาวรมาซึ่งและได้รับการจัดการภายใต้โครงการพลเรือนโดยเฉพาะ
๔. อนุสัญญานี้ยังให้ใช้กับการระบายนึ่งตามที่อ้างถึงในข้อ ๔ ข้อ ๗ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖

ภาค ๒ ความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว

ข้อ ๔ ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าทุกช่วงของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว บุคคล สัตว์ และสิ่งแวดล้อมจะได้รับการป้องกันอย่างเพียงพอจากอันตรายทางรังสี

ในการกระทำดังกล่าว ภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อ

- (๑) ประกันว่าภาวะวิกฤตและการระบายความร้อนตักค้างที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วได้รับการเตรียมการอย่างเพียงพอ
- (๒) ประกันว่าการเกิดกากกัมมันตรังสีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วอยู่ในระดับที่น้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ โดยสอดคล้องกับรูปแบบนโยบายวัฏจักรเชื้อเพลิงที่ใช้
- (๓) พิจารณาถึงการพึ่งพากันในระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๔) จัดให้มีการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพของบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยใช้วิธีการป้องกันที่เหมาะสมในระดับชาติตามที่เห็นชอบโดยหน่วยงานกำกับดูแล ในกรอบกฎหมายของประเทศที่ให้ความสำคัญตามควรกับเกณฑ์และมาตรฐานที่ยอมรับกันสากล
- (๕) พิจารณาถึงอันตรายทางชีววิทยา เคมี หรืออันตรายอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๖) พยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่กำหนดผลกระทบที่คาดการณ์ได้ตามควรให้กับคนรุ่นหลังมากกว่าผลกระทบที่อนุญาตให้มีต่อคนรุ่นปัจจุบัน
- (๗) ประสงค์ที่จะหลีกเลี่ยงการผลกระทบที่ไม่สมควรให้กับคนรุ่นหลัง

ข้อ ๕ สถานประกอบการที่มีอยู่

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมในการทบทวนความปลอดภัยของสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วที่มีอยู่ในขณะที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อภาคีอนุสัญญานั้น และเพื่อประกันว่ามีการปรับปรุงที่สามารถกระทำได้ตามสมควรเพื่อยกระดับความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวหากจำเป็น

ข้อ ๖ พื้นที่ตั้งของสถานประกอบการที่ได้รับการเสนอ

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่ามีการจัดทำขั้นตอนและดำเนินการตามนั้นสำหรับสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วที่เสนอ

- (๑) เพื่อประเมินทุกปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ตั้งอันน่าจะมีผลต่อความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวตลอดอายุการดำเนินการ
- (๒) เพื่อประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยที่เป็นไปได้ของสถานประกอบการดังกล่าวต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพื่อให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวต่อประชาชนทั่วไป
- (๔) เพื่อปรึกษาภาคีอนุสัญญาอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียงสถานประกอบการดังกล่าว トラบเท่าที่ภาคีอนุสัญญานั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากสถานประกอบการนั้น และให้ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการแก่ภาคีอนุสัญญานั้น เมื่อร้องขอ เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคีอนุสัญญานั้นประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นต่ออาณาเขตตนจากสถานประกอบการ

๒. ในการดำเนินการดังกล่าว แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าสถานประกอบการต่าง ๆ จะไม่ส่งผลที่ไม่เป็นที่ยอมรับต่อภาคีอนุสัญญาอื่น ๆ โดยยึดหลักความปลอดภัยทั่วไปตามข้อ ๔

ข้อ ๗ การออกแบบและก่อสร้างสถานประกอบการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) การออกแบบและก่อสร้างสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อจำกัดผลกระทบทางรังสีที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงผลกระทบจากการระบายทิ้งหรือการปล่อยที่ควบคุมไม่ได้
- (๒) ในขั้นตอนการออกแบบ มีการคำนึงถึงการวางแผนเชิงแนวคิดและ ตามที่จำเป็น ข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการเลิกดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๓) เทคโนโลยีที่รวมอยู่ในการออกแบบและการก่อสร้างสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วได้รับการสนับสนุนโดยประสบการณ์หรือผ่านการรับรองโดยการทดสอบหรือวิเคราะห์

ข้อ ๘ การประเมินความปลอดภัยของสถานประกอบการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) ก่อนการก่อสร้างสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว มีการประเมินความปลอดภัยที่เป็นระบบ และการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมตามอันตรายจากสถานประกอบการ และครอบคลุมตลอดอายุการดำเนินการ
- (๒) ก่อนการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว มีการจัดเตรียมการประเมินความปลอดภัย และการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและมีรายละเอียด เมื่อเห็นว่าจำเป็นในการทำให้การประเมินในวรรค (๑) สมบูรณ์

ข้อ ๙ การดำเนินการสถานประกอบการ

แต่ละภาคีสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วอยู่บนพื้นฐานของการประเมินที่เหมาะสมตามที่ระบุในข้อ ๘ และมีเงื่อนไขเมื่อสิ้นสุดแผนการเริ่มดำเนินการที่ต้องแสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการนั้นสร้างตามแบบที่ระบุและตามข้อกำหนดความปลอดภัย
- (๒) ข้อจำกัดและสภาพในการดำเนินการที่ได้มาจากการทดสอบ ประสิทธิภาพการดำเนินการ และการประเมิน ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๘ ได้รับการกำหนดและปรับปรุงแก้ไขตามที่จำเป็น
- (๓) การดำเนินการ การบำรุงรักษา การเฝ้าระวัง การตรวจสอบ และการทดสอบสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วเป็นไปตามกระบวนการที่จัดทำขึ้น
- (๔) มีการสนับสนุนทางวิศวกรรมและทางเทคนิคในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยตลอดอายุการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๕) เหตุการณ์ที่สำคัญต่อความปลอดภัยต้องได้รับการแจ้งต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายในระยะเวลาที่เหมาะสมโดยผู้รับใบอนุญาต
- (๖) โครงการรวบรวมและวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินการที่เกี่ยวข้องได้รับการจัดทำขึ้น และผลที่ได้นั้นได้รับการปฏิบัติตามเมื่อสมควร
- (๗) แผนการเลิกดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วได้รับการจัดเตรียมและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตามที่จำเป็น โดยใช้ข้อมูลที่ได้มาในระหว่างช่วงอายุการดำเนินการสถานประกอบการนั้น และแผนนั้นผ่านการพิจารณาโดยหน่วยงานกำกับดูแล

ข้อ ๑๐ การขจัดเชื้อเพลิงใช้แล้ว

ถ้าภาคีอนุสัญญากำหนดให้ขจัดเชื้อเพลิงใช้แล้วตามกรอบกฎหมายและการกำกับดูแลของตน การขจัดเชื้อเพลิงใช้แล้วดังกล่าวต้องเป็นไปตามพันธกรณีในภาค ๓ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกากกัมมันตรังสี

ภาค ๓ ความปลอดภัยในการจัดการกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๑๑ ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า ทุกช่วงของการจัดการกากกัมมันตรังสี บุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อมจะได้รับการป้องกันอย่างเพียงพอจากอันตรายทางรังสีและอันตรายอื่น ๆ

ในการกระทำดังกล่าว ภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมดังนี้

- (๑) ประกันว่าภาวะวิกฤตและการระบายความร้อนตกค้างที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการกากกัมมันตรังสีได้รับการเตรียมการอย่างเพียงพอ
- (๒) ประกันว่าการเกิดกากกัมมันตรังสีอยู่ในระดับที่น้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
- (๓) พิจารณาถึงการพึ่งพกันระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดการกากกัมมันตรังสี
- (๔) จัดให้มีการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพของบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยใช้วิธีการป้องกันที่เหมาะสมในระดับชาติตามที่เห็นชอบโดยหน่วยงานกำกับดูแล ในกรอบกฎหมายของประเทศที่ให้ความสำคัญตามควรกับเกณฑ์และมาตรฐานที่ยอมรับกันสากล
- (๕) มีการพิจารณาถึงอันตรายทางชีววิทยา เคมีหรืออันตรายอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องกับการจัดการกากกัมมันตรังสี
- (๖) พยายามหลีกเลี่ยงการกระทำที่กำหนดผลกระทบที่คาดการณ์ได้ตามควรให้กับคนรุ่นหลังมากกว่าผลกระทบที่อนุญาตให้มีต่อคนรุ่นปัจจุบัน
- (๗) ประสงค์ที่จะหลีกเลี่ยงการผลักรังสีที่ไม่สมควรให้กับคนรุ่นหลัง

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการที่มีอยู่และการปฏิบัติที่ผ่านมา

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมภายในเวลาอันสมควรเพื่อทบทวน

- (๑) ความปลอดภัยของสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีที่มีอยู่ในขณะที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อภาคีอนุสัญญานั้น และเพื่อประกันว่ามีการปรับปรุงที่สามารถกระทำได้ตามสมควร เพื่อยกระดับความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวหากจำเป็น
- (๒) ผลการปฏิบัติที่ผ่านมา เพื่อพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องแทรกแซงด้วยเหตุผลของการป้องกันอันตรายจากรังสีหรือไม่ โดยคำนึงว่าความเสียหายที่ลดลงจากการลดระดับปริมาณรังสีควรเพียงพอที่จะอธิบายความเป็นอันตรายและค่าใช้จ่ายในการแทรกแซง รวมถึงค่าใช้จ่ายทางสังคม

ข้อ ๑๓ พื้นที่ตั้งของสถานประกอบการ

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า มีกระบวนการและได้ปฏิบัติตามกระบวนการนั้นสำหรับสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีที่เสนอ
 - (๑) เพื่อประเมินทุกปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ตั้งอันน่าจะมีผลต่อความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวตลอดอายุการดำเนินการและความปลอดภัยของสถานที่ซึ่งจัดหลังจากการปิด
 - (๒) เพื่อประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยที่เป็นไปได้ของสถานประกอบการดังกล่าวต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาถึงพัฒนาการที่เป็นไปได้ของสภาพพื้นที่ตั้งสถานที่ซึ่งจัดหลังการปิด
 - (๓) เพื่อให้ข้อมูลด้านความปลอดภัยของสถานประกอบการดังกล่าวแก่ประชาชนทั่วไป
 - (๔) เพื่อปรึกษาภาคีอนุสัญญาอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียงสถานประกอบการดังกล่าว トラบเท่าที่ภาคีอนุสัญญานั้นมีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากสถานประกอบการนั้น และให้ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการแก่ภาคีอนุสัญญานั้น เมื่อร้องขอ เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคีอนุสัญญานั้นประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นต่ออาณาเขตตนจากสถานประกอบการ

๒. ในการดำเนินการดังกล่าว แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าสถานประกอบการต่าง ๆ จะไม่ส่งผลที่ไม่เป็นที่ยอมรับต่อภาคีอนุสัญญาอื่น ๆ โดยยึดหลักความปลอดภัยทั่วไปตามข้อ ๑๑

ข้อ ๑๔ การออกแบบและก่อสร้างสถานประกอบการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) การออกแบบและก่อสร้างสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อจำกัดผลกระทบทางรังสีที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงผลกระทบจากการระบายทิ้งหรือการปล่อยที่ควบคุมไม่ได้
- (๒) ในขั้นตอนการออกแบบ มีการคำนึงถึงการวางแผนเชิงแนวคิดและข้อกำหนดทางเทคนิคตามที่จำเป็น สำหรับการเลิกดำเนินการสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี เว้นแต่สถานที่ที่จัด
- (๓) ในขั้นตอนการออกแบบ มีการเตรียมข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการปิดสถานที่ที่จัด
- (๔) เทคโนโลยีที่รวมอยู่ในการออกแบบและการก่อสร้างสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีได้รับการสนับสนุนโดยประสบการณ์หรือผ่านการรับรองโดยการทดสอบหรือวิเคราะห์

ข้อ ๑๕ การประเมินความปลอดภัยของสถานประกอบการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) ก่อนการก่อสร้างสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี มีการประเมินความปลอดภัยที่เป็นระบบ และการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมตามอันตรายจากสถานประกอบการ และครอบคลุมตลอดอายุการดำเนินการ
- (๒) นอกจากนี้ ก่อนการสร้างสถานที่ที่จัด มีการประเมินความปลอดภัยที่เป็นระบบ และการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับในช่วงเวลาหลังจากการปิด และมีการประเมินผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแล
- (๓) ก่อนการดำเนินการสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี มีการจัดเตรียมการประเมินความปลอดภัย และการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและมีรายละเอียด เมื่อเห็นว่าจำเป็นในการทำให้การประเมินในวรรค (๑) สมบูรณ์

ข้อ ๑๖ การดำเนินการสถานประกอบการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีอยู่บนพื้นฐานของการประเมินที่เหมาะสมตามที่ระบุในข้อ ๑๕ และมีเงื่อนไขเมื่อสิ้นสุดแผนการเริ่มดำเนินการที่ต้องแสดงให้เห็นว่า สถานประกอบการนั้นสร้างตามแบบที่ระบุและตามข้อกำหนดความปลอดภัย
- (๒) ข้อจำกัดและสภาพในการดำเนินการที่ได้มาจากการทดสอบ ประสิทธิภาพการดำเนินการ และการประเมิน ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ ได้รับการกำหนดและปรับปรุงแก้ไขตามที่จำเป็น
- (๓) การดำเนินการ การบำรุงรักษา การเฝ้าระวัง การตรวจสอบ และการทดสอบสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีเป็นไปตามกระบวนการที่จัดทำขึ้น สำหรับสถานที่ขจัด ผลที่ได้ต้องใช้เพื่อ ทวนสอบและทบทวนความสมเหตุสมผลของสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเพื่อปรับปรุงการประเมิน ตามข้อ ๑๕ ให้เป็นปัจจุบันสำหรับช่วงเวลาหลังจากการปิด
- (๔) มีการสนับสนุนทางวิศวกรรมและทางเทคนิคในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยตลอดอายุ การดำเนินการสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี
- (๕) มีกระบวนการสำหรับการจำแนกลักษณะและการแบ่งแยกกากกัมมันตรังสี
- (๖) เหตุการณ์ที่สำคัญต่อความปลอดภัยต้องได้รับการแจ้งต่อหน่วยงานกำกับดูแลภายใน ระยะเวลาที่เหมาะสมโดยผู้รับใบอนุญาต
- (๗) โครงการรวบรวมและวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินการที่เกี่ยวข้องได้รับการจัดทำขึ้น และ ผลที่ได้นั้นได้รับการปฏิบัติตามเมื่อสมควร
- (๘) แผนการเลิกดำเนินการสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสี เว้นแต่สถานที่ขจัด ได้รับการจัดเตรียม และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตามที่จำเป็น โดยใช้ข้อมูลที่ได้มาในระหว่างชั่วอายุการดำเนินการ สถานประกอบการนั้น และแผนนั้นผ่านการพิจารณาโดยหน่วยงานกำกับดูแล
- (๙) แผนการปิดสถานที่ขจัดได้รับการจัดเตรียมและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตามที่จำเป็น โดยใช้ ข้อมูลที่ได้มาในระหว่างชั่วอายุการดำเนินการสถานประกอบการนั้น และแผนนั้นผ่านการ พิจารณาโดยหน่วยงานกำกับดูแล

ข้อ ๑๗ มาตรการสถาบันหลังการปิดสถานที่ขจัด

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าหลังจากการปิดสถานที่ขจัด

- (๑) เก็บรักษาบันทึกของตำแหน่งที่ตั้ง การออกแบบ และบัญชีวัสดุของสถานประกอบการนั้นตามที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแล
- (๒) มีการควบคุมระดับสถาบันเชิงรุกหรือเชิงรับ เช่น การเฝ้าระวังหรือการจำกัดการเข้าออก ถ้าจำเป็น
และ
- (๓) ระหว่างช่วงเวลาที่สถานประกอบการภายใต้การควบคุมระดับสถาบันเชิงรุก ถ้าตรวจจับได้ว่าเกิดการปล่อยวัสดุกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้วางแผนไว้ ต้องปฏิบัติตามมาตรการแทรกแซง หากจำเป็น

ภาค ๔ ข้อกำหนดความปลอดภัยทั่วไป

ข้อ ๑๘ มาตรการปฏิบัติให้เป็นไปตาม

แต่ละภาคีอนุสัญญาจะต้องดำเนินการมาตรการทางกฎหมาย ทางกำกับดูแล และทางปกครอง รวมถึงมาตรการอื่น ๆ ที่จำเป็น ภายในกรอบกฎหมายแห่งชาติ เพื่อดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญานี้

ข้อ ๑๙ กรอบกฎหมายและการกำกับดูแล

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาจะต้องจัดทำและคงไว้ซึ่งกรอบกฎหมายและการกำกับดูแลเพื่อควบคุมความปลอดภัยของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี
๒. กรอบกฎหมายและการกำกับดูแลต้องจัดให้มี
 - (๑) การจัดทำข้อกำหนดและกฎระเบียบความปลอดภัยแห่งชาติที่ใช้บังคับสำหรับความปลอดภัยทางรังสี
 - (๒) ระบบการให้ใบอนุญาตสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี

- (๓) ระบบการยับยั้งการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีโดยปราศจากใบอนุญาต
- (๔) ระบบของการควบคุมระดับสถาบัน การตรวจสอบภายใต้การกำกับดูแล และการเตรียมเอกสารและการรายงาน ที่เหมาะสม
- (๕) การบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องและเงื่อนไขในใบอนุญาต
- (๖) การจัดสรรความรับผิดชอบอย่างชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี

๓. เมื่อพิจารณาว่าสมควรจะกำกับดูแลวัสดุกัมมันตรังสีในฐานะกากกัมมันตรังสีหรือไม่ ภาคนิวเคลียร์ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๐ หน่วยงานกำกับดูแล

- ๑. แต่ละภาคนิวเคลียร์ต้องจัดตั้งหรือกำหนดหน่วยงานกำกับดูแลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติตามกรอบกฎหมายและการกำกับดูแลตามที่อ้างถึงในข้อ ๑๙ และให้มีอำนาจ ความสามารถ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรบุคคลอย่างเพียงพอเพื่อให้ปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบที่กำหนด
- ๒. แต่ละภาคนิวเคลียร์ต้องดำเนินการอันเหมาะสมภายใต้กรอบกฎหมายและการกำกับดูแล เพื่อประกันความเป็นอิสระอย่างมีประสิทธิภาพของหน้าที่การกำกับดูแลจากหน้าที่อื่น ในที่ซึ่งองค์กรมีส่วนร่วมทั้งในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสี และในการกำกับดูแล

ข้อ ๒๑ ความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต

- ๑. แต่ละภาคนิวเคลียร์ต้องประกันว่า ความรับผิดชอบหลักสำหรับความปลอดภัยในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีตกอยู่กับผู้รับใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าผู้ถือใบอนุญาตดังกล่าวแต่ละรายปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างครบถ้วน
- ๒. ในกรณีที่ไม่มีปรากฏผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับผิดชอบอื่น ความรับผิดชอบนั้นตกอยู่กับภาคนิวเคลียร์ที่มีเขตอำนาจทางกฎหมายเหนือการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๒๒ ทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางการเงิน

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า

- (๑) มีบุคลากรที่มีคุณภาพตามที่จำเป็นต่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยตลอดอายุการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี
- (๒) มีทรัพยากรทางการเงินเพียงพอที่จะสนับสนุนความปลอดภัยของสถานประกอบการสำหรับการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีตลอดอายุการดำเนินการของสถานประกอบการและสำหรับการเลิกดำเนินการ
- (๓) มีข้อกำหนดทางการเงินเพื่อที่จะทำให้การควบคุมระดับสถาบันและการเฝ้าระวังที่เหมาะสมยังคงดำเนินต่อไปได้ในช่วงระยะเวลาที่จำเป็นหลังการปิดสถานที่ขจัด

ข้อ ๒๓ การประกันคุณภาพ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันจำเป็นเพื่อประกันว่ามีการจัดทำและปฏิบัติตามแผนการประกันคุณภาพที่เหมาะสมในเรื่องความปลอดภัยของการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๒๔ การป้องกันรังสีระหว่างการดำเนินการ

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่าตลอดอายุการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสี

- (๑) การรับรังสีของผู้ปฏิบัติงานและสาธารณะจากสถานประกอบการต้องให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยพิจารณาไปถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) ในเหตุการณ์ปกติ บุคคลต้องไม่รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดระดับชาติเรื่องขีดจำกัดปริมาณรังสีซึ่งได้คำนึงถึงมาตรฐานที่ผ่านการยอมรับจากสากลในการป้องกันรังสีและ

(๓) ดำเนินมาตรการในการป้องกันการปล่อยวัสดุกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่ได้วางแผนและไม่ได้ควบคุม

๒. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อป้องกันการจำกัดการระบายทิ้ง

(๑) เพื่อให้การรับรังสีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยพิจารณารวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และ

(๒) เพื่อให้ ในเหตุการณ์ปกติ บุคคลต้องไม่รับรังสีเกินปริมาณที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดระดับชาติเรื่องขีดจำกัดปริมาณรังสีซึ่งได้คำนึงถึงมาตรฐานที่ผ่านการยอมรับจากสากลในการป้องกันรังสี

๓. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า ตลอดอายุการดำเนินการสถานประกอบการทางนิวเคลียร์ภายใต้การกำกับดูแล ในกรณีที่เกิดการปล่อยวัสดุกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่ได้วางแผนหรือไม่ได้ควบคุม ได้ดำเนินการที่เหมาะสมในการแก้ไขเพื่อควบคุมและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น

ข้อ ๒๕ การเตรียมความพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องประกันว่า ก่อนและระหว่างการดำเนินการสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสี มีแผนฉุกเฉินในพื้นที่ตั้ง และ หากจำเป็น แผนฉุกเฉินนอกพื้นที่ตั้ง แผนฉุกเฉินดังกล่าวควรได้รับการทดสอบตามระยะเวลาที่เหมาะสม

๒. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมสำหรับการเตรียมการและการทดสอบแผนฉุกเฉินในอาณาเขตตราบเท่าที่มีแนวโน้มจะได้รับผลกระทบในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินทางรังสีขึ้นที่สถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วและกากกัมมันตรังสีในบริเวณใกล้เคียงอาณาเขตภาคีอนุสัญญา

ข้อ ๒๖ การเลิกดำเนินการ

แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันความปลอดภัยในการเลิกดำเนินการสถานประกอบการทางนิวเคลียร์ การดำเนินการดังกล่าวต้องประกันว่า

(๑) มีบุคลากรที่มีคุณภาพและทรัพยากรทางการเงินเพียงพอ

- (๒) ใช้บทบัญญัติของข้อ ๒๔ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันทางรังสีระหว่างการดำเนินการ
การระบายทิ้ง และการปล่อยโดยไม่ได้วางแผนและไม่ได้ควบคุม
- (๓) ใช้บทบัญญัติของข้อ ๒๕ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมกรณีเหตุฉุกเฉิน และ
- (๔) เก็บบันทึกข้อมูลสำคัญในการเลิกดำเนินการ

ภาค ๕ บทบัญญัติอื่น ๆ

ข้อ ๒๗ การเคลื่อนย้ายข้ามแดน

๑. แต่ละภาคือนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายข้ามแดนต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อ
ประกันว่า การเคลื่อนย้ายดังกล่าวเป็นไปในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
และตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอันมีผลผูกพัน

ในการกระทำดังกล่าว

- (๑) ภาคือนุสัญญาที่เป็นรัฐต้นทางต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่อประกันว่า
การเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้รับอนุญาตและกระทำได้ต่อเมื่อมีการแจ้งล่วงหน้าและ
ความยินยอมจากรัฐปลายทาง
- (๒) การเคลื่อนย้ายข้ามแดนผ่านรัฐทางผ่านต้องอยู่ภายใต้พันธกรณีระหว่างประเทศที่
เกี่ยวข้องกับวิธีการขนย้ายนั้น ๆ ที่ใช้
- (๓) ภาคือนุสัญญาที่เป็นรัฐปลายทางต้องยินยอมให้มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้ต่อเมื่อ
รัฐปลายทางนั้นมีความสามารถทางบริหารและทางเทคนิค รวมถึงโครงสร้างการกำกับ
ดูแล ที่จำเป็นเพื่อจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีในลักษณะที่สอดคล้อง
กับอนุสัญญานี้
- (๔) ภาคือนุสัญญาที่เป็นรัฐต้นทางต้องอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนได้ต่อเมื่อ
ภาคือนุสัญญานั้นสามารถแน่ใจตามความยินยอมของรัฐปลายทางว่า ได้บรรลุ
ข้อกำหนดในวรรคย่อย (๓) ก่อนการเคลื่อนย้ายข้ามแดน
- (๕) ภาคือนุสัญญาที่เป็นรัฐต้นทางต้องดำเนินการอันเหมาะสมเพื่ออนุญาตให้มีการกลับเข้า
ในอาณาเขตรัฐต้นทางอีก หากการเคลื่อนย้ายข้ามแดนไม่สำเร็จหรือไม่สามารถสำเร็จ
ได้ตามข้อนี้ เว้นแต่มีการจัดการที่ปลอดภัยอย่างอื่นเป็นทางเลือก

๒. ภาคือนุสัณญูตองไม้ออกใบบอนุญตให้มีการขนส่งเชือเพลิงใ้แล้หรือกากกั้มันตรังสีไปยังจุดหมายที่อยู่ใ้กว่าละติจูด ๖๐ องศาทางใ้ เพื่อการเก็บรักษาหรือการจัด
๓. อนุสัณญูตานี้ไม่มีอคติหรือกระทบกระเทือนต่อ
- (๑) การใช้สิทธิและอิสรภาพในการเดินเรือทางทะเล ทางแม่น้ำ และการเดินอากาศ โดยเรือและอากาศยานของทุกรัฐ ตามที่จัดใ้มีในกฎหมายระหว่างประเทศ
 - (๒) สิทธิของภาคือนุสัณญูตใ้ซึ่งกากกั้มันตรังสีใ้รับการส่งออกไปเพื่อดำเนินการในการส่งคืนหรือจัดใ้ส่งคืนกากกั้มันตรังสีและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ หลังจากการบำบัดกลับไปยังรัฐต้นทาง
 - (๓) สิทธิของภาคือนุสัณญูตใ้ในการส่งออกเชือเพลิงใ้แล้เพื่อการแปรสภาพ
 - (๔) สิทธิของภาคือนุสัณญูตใ้ซึ่งเชือเพลิงใ้แล้ใ้รับการส่งออกไปแปรสภาพ ในการส่งคืนหรือจัดใ้ส่งคืนกากกั้มันตรังสีและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากการดำเนินการแปรสภาพเชือเพลิงใ้แล้กลับไปยังรัฐต้นทาง

ข้อ ๒๘ ต้นกำเนิดรังสีชนิดปิตมณีที่เลิกใช้งานแล้

๑. แต่ละภาคือนุสัณญูตองดำเนินการอันเหมาะสมภายใต้กรอบกฎหมายของประเทศเพื่อประกันว่า การครอบครอง การผลิตใหม่ หรือการกำจัดต้นกำเนิดรังสีชนิดปิตมณีที่เลิกใช้งานแล้เป็นไปอย่างปลอดภัย
๒. ภาคือนุสัณญูตองอนุญาตใ้ต้นกำเนิดรังสีชนิดปิตมณีที่เลิกใช้งานแล้กลับเข้ามาในอาณาเขต ถ้าภาคือนุสัณญูตนั้นใ้ตกลงภายใต้กรอบกฎหมายของประเทศว่า ต้นกำเนิดรังสีนั้นจะใ้รับการส่งกลับไปยังผู้ผลิตที่มีความสามารถที่จะรับและครอบครองต้นกำเนิดรังสีชนิดปิตมณีที่เลิกใช้งานแล้

ภาค ๖ การประชุมของภาคีอนุสัญญา

ข้อ ๒๙ การประชุมเตรียมการ

๑. การประชุมเตรียมการของภาคีอนุสัญญาต้องมีขึ้นไม่เกินหกเดือนหลังจากวันมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้
๒. ในการประชุมนี้ ภาคีอนุสัญญาต้อง
 - (๑) กำหนดวันที่สำหรับการจัดประชุมพิจารณาทบทวนครั้งแรกตามข้อ ๓๐ การประชุมพิจารณาทบทวนนี้ต้องมีขึ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่เกินสามสิบเดือนหลังจากวันมีผลใช้บังคับของอนุสัญญานี้
 - (๒) จัดเตรียมและนำไปใช้โดยฉันทามติซึ่งข้อบังคับการประชุมและระเบียบการเงิน
 - (๓) กำหนดเป็นการเฉพาะและเป็นไปตามข้อบังคับการประชุม
 - (เอ) แนวทางเกี่ยวกับรูปแบบและโครงสร้างของรายงานประเทศที่จะส่งตามข้อ ๓๒
 - (บี) วันกำหนดส่งรายงานดังกล่าว
 - (ซี) กระบวนการพิจารณาทบทวนรายงานดังกล่าว
๓. รัฐหรือองค์กรระดับภูมิภาคที่มีการรวมตัวกันหรือลักษณะอื่น ที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง ภาคยานุวัติ หรือยืนยันอนุสัญญานี้ และอนุสัญญานี้ยังไม่มีผลบังคับใช้นั้น อาจเข้าร่วมการประชุมเตรียมการได้เสมือนเป็นภาคีอนุสัญญาของอนุสัญญานี้

ข้อ ๓๐ การประชุมพิจารณาทบทวน

๑. ภาคีอนุสัญญาต้องจัดประชุมเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาทบทวนรายงานที่ส่งมาตามข้อ ๓๒
๒. ในแต่ละการประชุมพิจารณาทบทวน ภาคีอนุสัญญา

- (๑) ต้องกำหนดวันประชุมพิจารณาทบทวนครั้งต่อไป โดยระยะเวลาระหว่างการประชุมห่างกันไม่เกินสามปี
- (๒) อาจทบทวนการเตรียมการที่มีขึ้นตามวรรค ๒ ของข้อ ๒๙ และนำการปรับปรุงแก้ไขมาใช้โดยฉันทามติ เว้นแต่จะกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับการประชุม ภาคือนุสัณญายังอาจแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมและกฎการเงินได้โดยฉันทามติ
๓. ในแต่ละการประชุมพิจารณาทบทวน แต่ละภาคือนุสัณญาจะมีโอกาสที่เหมาะสมเพื่อหารือรายงานที่เสนอโดยภาคือนุสัณญาอื่นและเพื่อหาความกระจ่างในรายงานดังกล่าว

ข้อ ๓๑ การประชุมวิสามัญ

ประชุมวิสามัญของภาคือนุสัณญาต้องมีขึ้น

- (๑) หากตกลงกันโดยการลงคะแนนส่วนใหญ่ของภาคือนุสัณญาที่ร่วมประชุมอยู่และออกเสียงในที่ประชุม หรือ
- (๒) ตามคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรจากภาคือนุสัณญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ภายในหกเดือนที่คำร้องขอได้รับการเวียนไปยังภาคือนุสัณญาและฝ่ายเลขานุการตามข้อ ๓๗ ได้รับแจ้งว่าคำร้องขอดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากภาคือนุสัณญาเสียงข้างมาก

ข้อ ๓๒ การรายงาน

๑. ตามบทบัญญัติของข้อ ๓๐ แต่ละภาคือนุสัณญาต้องยื่นรายงานของประเทศในการประชุมพิจารณาทบทวนแต่ละครั้งของภาคือนุสัณญาต่าง รายงานนี้ต้องแจ้งถึงมาตรการที่ได้ดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามแต่ละพันธกรณีของอนุสัญญาฯ สำหรับแต่ละภาคือนุสัณญา รายงานยังต้องแจ้งถึง

- (๑) นโยบายการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๒) การปฏิบัติในการจัดการเชื้อเพลิงใช้แล้ว
- (๓) นโยบายการจัดการกากกัมมันตรังสี

(๔) การปฏิบัติในการจัดการกากกัมมันตรังสี

(๕) หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการนิยามและจำแนกประเภทกากกัมมันตรังสี

๒. รายงานนี้ต้องรวมถึง

(๑) บัญชีสถานที่จัดการเชื้อเพลิงใช้แล้วที่อยู่ภายใต้อนุสัญญานี้ ตำแหน่งที่ตั้ง วัตถุประสงค์ และลักษณะสำคัญของสถานประกอบการ

(๒) บัญชีเชื้อเพลิงใช้แล้วที่อยู่ภายใต้อนุสัญญานี้และที่อยู่ในสถานที่เก็บรักษาและที่ได้รับการขจัด รายงานนี้ต้องมีรายละเอียดของวัสดุและ หากมี ข้อมูลเกี่ยวกับมวลและกัมมันตภาพรวม

(๓) บัญชีสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีที่อยู่ภายใต้อนุสัญญานี้ ตำแหน่งที่ตั้ง วัตถุประสงค์ และลักษณะสำคัญของสถานประกอบการ

(๔) บัญชีกากกัมมันตรังสีที่อยู่ภายใต้อนุสัญญานี้ที่

(เอ) ได้รับการเก็บรักษาอยู่ในสถานที่จัดการกากกัมมันตรังสีและสถานประกอบการทางนิวเคลียร์นิวเคลียร์

(บี) ได้รับการขจัดแล้ว หรือ

(ซี) เป็นผลมาจากการปฏิบัติที่ผ่านมา

บัญชีนี้ต้องมีรายละเอียดของวัสดุและข้อมูลอื่นที่เหมาะสม เช่น ปริมาตรหรือมวลกัมมันตภาพ และนิวไคลด์กัมมันตรังสีจำเพาะ

(๕) บัญชีสถานประกอบการทางนิวเคลียร์ที่อยู่ในกระบวนการเลิกดำเนินการและสถานะของกิจกรรมการเลิกดำเนินการที่สถานประกอบการนั้น ๆ

ข้อ ๓๓ การเข้าร่วมประชุม

๑. แต่ละภาคีอนุสัญญาต้องเข้าร่วมประชุมภาคีอนุสัญญาและแสดงตนในการประชุมดังกล่าวโดยผู้แทนหนึ่งท่าน และโดยผู้แทนสำรอง ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาตามความจำเป็น

๒. ภาคือนุสัณญาอาจเชิญองค์กระหว่างรัฐบาลที่มีอำนาจในส่วนของเรื่องภายใต้อนุสัณญานี้ โดยฉันทามติ เข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์การประชุมใด ๆ หรือเฉพาะวาระ ผู้สังเกตการณ์ต้องตอบรับคำเชิญอย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า ตามบทบัญญัติข้อ ๓๖

ข้อ ๓๔ รายงานสรุป

ภาคือนุสัณญาจะนำมาใช้โดยฉันทามติและเปิดเผยต่อสาธารณะซึ่งเอกสารที่ระบุถึงหัวข้อพิจารณาหรือและข้อสรุปที่ได้ระหว่างการประชุมของภาคือนุสัณญา

ข้อ ๓๕ ภาษา

๑. ภาษาที่ใช้ในการประชุมของภาคือนุสัณญาต้องเป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน เว้นแต่จะกำหนดในข้อบังคับการประชุมเป็นอย่างอื่น

๒. รายงานที่ส่งมาตามข้อ ๕ จะต้องจัดทำในภาษาประจำชาติของภาคือนุสัณญาหรือในภาษาเฉพาะภาษาเดียวตามแต่ตกลงในข้อบังคับการประชุม หากรายงานที่ส่งมาอยู่ในภาษาท้องถิ่น ที่ไม่ได้อยู่ในภาษาที่กำหนดไว้ คำแปลของรายงานในภาษาที่กำหนดต้องได้รับการจัดหามาโดยภาคือนุสัณญา

๓. แม้จะมีบทบัญญัติตามวรรค ๒ หากได้รับคำขดเซย ฝ่ายเลขานุการจะรับผิดชอบการแปลเป็นภาษาที่กำหนดของรายงานที่อยู่ในภาษาอื่น นอกเหนือจากภาษาที่ใช้ในการประชุม

ข้อ ๓๖ ความลับ

๑. บทบัญญัติของอนุสัณญานี้จะไม่กระทบกระเทือนสิทธิและพันธกรณีของภาคือนุสัณญาตามกฎหมายตนที่จะป้องกันการเปิดเผยข้อมูล เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อนี้ “ข้อมูล” รวมถึงนอกเหนือจากประการอื่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติหรือการคุ้มครองทางกายภาพของวัสดุนิวเคลียร์ ข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครองโดยสิทธิตามทรัพย์สินทางปัญญา หรือโดยความลับอุตสาหกรรมหรือการค้า และข้อมูลส่วนบุคคล

๒. ในบริบทของอนุสัญญาฯ นี้ เมื่อภาคีอนุสัญญาฯ ให้ข้อมูลที่ระบุไว้ว่าเป็นการป้องกันดังอธิบายไว้ในวรรค ๑ ข้อมูลดังกล่าวจะได้รับการใช้เพียงเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ได้รับมาและการรักษาความลับจะได้รับการเคารพ

๓. ตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเชื้อเพลิงใช้แล้วหรือกากกัมมันตรังสีที่อยู่ภายในขอบเขตของอนุสัญญาฯ นี้โดยอาศัยอำนาจตามความในวรรค ๓ ของข้อ ๓ บทบัญญัติของอนุสัญญาฯ นี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อดุลพินิจจำเพาะของภาคีอนุสัญญาฯ ที่เกี่ยวข้องที่จะตัดสินใจ

(๑) ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับหรือมิฉะนั้นได้รับการควบคุมไม่ให้เผยแพร่หรือไม่

(๒) ว่าการให้ข้อมูลที่อ้างถึงในวรรคย่อย (๑) ข้างต้นอยู่ในบริบทของอนุสัญญาฯ นี้หรือไม่ และ

(๓) เงื่อนไขการรักษาความลับที่ผูกมัดกับข้อมูลดังกล่าวหากให้ไปตามบริบทของอนุสัญญาฯ นี้

๔. เนื้อหาการอภิปรายระหว่างการพิจารณาทบทวนรายงานของประเทศในการประชุมพิจารณาทบทวนแต่ละครั้งตามข้อ ๓๐ ต้องเป็นความลับ

ข้อ ๓๗ ฝ้ายเลขานุการ

๑. ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ทบวงการ") จะจัดให้มีฝ้ายเลขานุการในการประชุมของภาคีอนุสัญญาฯ

๒. ฝ้ายเลขานุการจะต้อง

(๑) เรียกประชุม เตรียมการประชุม และบริการในการประชุมของภาคีอนุสัญญาฯ ตามที่อ้างถึงในข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑

(๒) จัดส่งให้กับภาคีอนุสัญญาฯ ซึ่งข้อมูลที่ได้รับหรือจัดเตรียมขึ้นตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ นี้

ค่าใช้จ่ายที่ออกโดยทบวงการในการดำเนินหน้าที่ที่อ้างถึงในอนุวรรค (๑) และอนุวรรค (๒) ข้างต้นจะเป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของงบประมาณปกติ

๓. ภาคีอนุสัญญาฯ โดยฉันทามติอาจขอให้ทบวงการจัดหาบริการอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการประชุมของภาคีอนุสัญญาฯ ทบวงการอาจให้บริการดังกล่าวหากสามารถดำเนินการได้ภายในโครงการ

และงบประมาณปกติ หากการนี้เป็นไปไม่ได้ ทบวงการอาจจัดหาบริการดังกล่าวถ้ามีทุนช่วยเหลือจากแหล่งอื่น

ภาค ๗ ความขัดแย้งและบทบัญญัติอื่น

ข้อ ๓๘ การแก้ไขข้อพิพาท

กรณีที่เกิดข้อพิพาทขึ้นระหว่างภาคีอนุสัญญาสองฝ่ายหรือมากกว่านั้น ในเรื่องเกี่ยวกับการตีความ หรือการใช้อนุสัญญานี้ ภาคีอนุสัญญาต้องปรึกษาหารือภายในกรอบการประชุมของภาคีอนุสัญญาเพื่อบรรเทาข้อพิพาท

ข้อ ๓๙ การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง การภาคยานุวัติ

๑. อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามโดยรัฐทั้งปวงที่สำนักงานใหญ่ของทบวงการในกรุงเวียนนา ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๑๙๙๗ จนถึงวันที่มีผลใช้บังคับ

๒. อนุสัญญาต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการรับรองโดยรัฐผู้ลงนาม

๓. หลังจากที่มีผลใช้บังคับ อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐทั้งปวง

๔. (๑) อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามภายใต้การยืนยันหรือภาคยานุวัติโดยองค์กรระดับภูมิภาคที่มีการรวมตัวกันหรือลักษณะอื่น โดยมีเงื่อนไขว่า องค์กรดังกล่าวต้องได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยรัฐที่มีอธิปไตยและมีความสามารถในส่วนของ การเจรจา สรุปรูป และการนำไปใช้ซึ่งข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้

(๒) ในเรื่องที่อยู่ภายในความสามารถของตนเอง องค์กรดังกล่าวต้องใช้สิทธิและปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่อนุสัญญานี้ถือว่าเป็นของรัฐภาคี ในนามของตนเอง

(๓) เมื่อเป็นภาคีแห่งอนุสัญญานี้ องค์กรดังกล่าวต้องแจ้งกับผู้เก็บรักษาตามข้อ ๔๓ ถึงประกาศที่ระบุว่า มีรัฐใดเป็นสมาชิก ข้อใดของอนุสัญญานี้ที่มีผลต่อตน และขอบเขตความสามารถของตนในด้านที่ข้ออนุสัญญาดังกล่าวครอบคลุมถึง

(๔) องค์กรดังกล่าวต้องไม่ถือสิทธิออกเสียงเพิ่มจากคะแนนเสียงของรัฐสมาชิกตน

๕. สัตยาบันสาร ตราสารรับรอง ตราสารให้ความเห็นชอบ ภาคยานุวัติสาร หรือตราสาร ยืนยันต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษา

ข้อ ๔๐ การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่ผู้เก็บรักษาได้รับมอบสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง หรือตราสารให้ความเห็นชอบ ฉบับที่ยี่สิบห้า ซึ่งรวมตราสารจากสิบเจ็ดรัฐ ที่แต่ละรัฐมีสถานประกอบการทางนิวเคลียร์อย่างน้อยหนึ่งแห่งที่เกิดภาวะวิกฤตในแกนเครื่องปฏิกรณ์ แล้ว

๒. สำหรับแต่ละรัฐหรือองค์กรระดับภูมิภาคที่มีการรวมตัวกันหรือลักษณะอื่น ที่ให้สัตยาบัน ยอมรับ รับรอง หรือภาคยานุวัติ อนุสัญญานี้หลังจากวันที่มอบตราสารฉบับสุดท้ายตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากวันที่รัฐหรือองค์กรดังกล่าว มอบตราสารที่เกี่ยวข้องให้กับผู้เก็บรักษา

ข้อ ๔๑ การแก้ไขอนุสัญญา

๑. ภาคืออนุสัญญาอาจเสนอให้มีการแก้ไขอนุสัญญา ข้อแก้ไขที่เสนอจะได้รับการพิจารณา ในการประชุมพิจารณาทบทวนหรือการประชุมวิสามัญ

๒. ข้อความของข้อแก้ไขใด ๆ ที่เสนอและเหตุผลประกอบ ต้องมอบให้กับผู้เก็บรักษาเพื่อที่จะ แจ้งข้อเสนอกับภาคืออนุสัญญาโดยทันทีและอย่างน้อยเก้าสิบวันก่อนการประชุมที่มีต้องการ บรรจวาระพิจารณา ข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ได้รับจากข้อเสนอดังกล่าวต้องได้รับการเวียนโดยผู้เก็บ รักษาให้ภาคืออนุสัญญาทราบ

๓. ภาคืออนุสัญญาต้องตัดสินใจภายหลังการพิจารณาข้อแก้ไขที่เสนอว่าจะนำมาใช้โดยฉันทามติหรือในกรณีที่ขาดฉันทามติ จะส่งไปยังที่ประชุมทางการทูต การตัดสินใจที่จะส่งข้อแก้ไขที่เสนอ ไปยังที่ประชุมทางการทูตต้องได้รับเสียงข้างมากสองในสามของภาคืออนุสัญญาที่ประชุมอยู่ และการลงคะแนนเสียงในที่ประชุมต้องมีภาคืออนุสัญญาอย่างน้อยครึ่งหนึ่งอยู่ในเวลาลงคะแนนเสียง

๔. ที่ประชุมทางการทูตเพื่อพิจารณาและนำมาใช้ซึ่งการแก้ไขอนุสัญญาจะมีการเรียกประชุมโดยผู้เก็บรักษาและมีขึ้นไม่ช้ากว่าหนึ่งปีหลังจากการตัดสินใจที่เหมาะสมตามวรรค ๓ ของข้อนี้ ที่ประชุมทางการทูตจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อประกันว่า การแก้ไขจะนำไปใช้โดยฉันทามติ หากไม่เป็นตามการนี้ การแก้ไขจะนำไปใช้โดยเสียงข้างมากสองในสามของภาคีอนุสัญญาทั้งหมด

๕. การแก้ไขอนุสัญญานี้ที่รับเอาตามวรรค ๓ และ ๔ ข้างต้นต้องมีการให้สัตยาบัน การยอมรับ การเห็นชอบ หรือการยืนยันโดยภาคีอนุสัญญาและให้ใช้บังคับต่อภาคีอนุสัญญาซึ่งได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือยืนยันในวันที่เก้าสิบหลังจากที่ผู้เก็บรักษาได้รับตราสารที่เกี่ยวข้องจากอย่างน้อยสามในสี่ของภาคีอนุสัญญา สำหรับภาคีอนุสัญญาซึ่งต่อมาได้ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือยืนยันการแก้ไข การแก้ไขนั้นจะมีผลใช้บังคับในวันที่เก้าสิบหลังจากที่ภาคีอนุสัญญาได้มอบตราสารที่เกี่ยวข้องแล้ว

ข้อ ๔๒ การบอกเลิก

๑. ภาคีอนุสัญญาใดอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้เก็บรักษา
๒. การบอกเลิกจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่ผู้เก็บรักษาได้รับหนังสือแจ้ง หรือในภายหลังตามที่อาจระบุไว้ในหนังสือแจ้ง

ข้อ ๔๓ ผู้เก็บรักษา

๑. ผู้อำนวยการทบวงการจะเป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้
๒. ผู้เก็บรักษาต้องแจ้งให้ภาคีอนุสัญญาทราบถึง
 - (๑) การลงนามในอนุสัญญานี้และการเก็บรักษาสัตยาบันสาร ตราสารรับรอง ตราสารให้ความเห็นชอบ ภาคยานุวัติสาร หรือตราสารยืนยัน ตามข้อ ๓๙
 - (๒) วันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับตามข้อ ๔๐
 - (๓) การแจ้งการบอกเลิกอนุสัญญาและวันบอกเลิกดังกล่าว ตามข้อ ๔๒

(๔) การแก้ไขอนุสัญญาที่เสนอโดยภาคีอนุสัญญา การแก้ไขที่รับเอาโดยที่ประชุมทางทูตที่เกี่ยวข้องหรือที่ประชุมภาคีอนุสัญญาและวันที่มีผลใช้บังคับของการแก้ไขดังกล่าว ตามความในข้อ ๔๑

ข้อ ๔๔ ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ในตัวบทภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน ซึ่งมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ต้องมอบไว้กับผู้เก็บรักษาซึ่งจะส่งสำเนาอนุสัญญาดังกล่าวที่รับรองแล้วให้กับภาคีอนุสัญญา

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเวียนนา ในวันที่ห้าของเดือนกันยายน คริสต์ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบเจ็ด